

ГЛАВА ШЕСТА

содержава

Некои нужды въ челоѡческій-а животъ.

ЗАВѢТЪ.

Послѣдня-та воля челоѡческа, при свѣршеніе-то живота му, сосъ коя-то онъ нарѣжда, що требе да быде сосъ имѣніе-то му слѣдъ смертъ-та му, и кой да быде законенъ неговъ на слѣдникъ, именува се завѣтъ, кой-то се писува

ТАКА

Во имя пресвятыя и нераздѣлымыя троицы отца и сына и светога духа. аминь.

Понеже смертъ-та убо е извѣстна споредъ „Нѣсть челоѡкъ, кой-то поживетъ и не узритъ смрти“: Смертній-о же часъ отнюдъ неизвѣстенъ споредъ „бдите и молитесь, за що не вѣсте дне ни часа, во онже сынъ челоѡческій приходитъ“ Того ради вознамѣрихъ азъ, що-то се отдоло подписувамъ, въ послѣдни-те дни моего живота, докле самъ еще здравъ тѣлесно, и имамъ здравъ свой-а разумъ (ради да отбегнемъ сички-те несогласія, кои-то можеха послѣдова слѣдъ моя-та смертъ), да завѣщаемъ за движимото и недвижимо-то мое имѣніе тыя:

1. Предавамъ душа-та си Богу отъ когото ми е дадена, а тѣло-чо земли, отъ коя-то е